

- c) naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, a także niewłaściwie zastosowała zasady i wytyczne zawarte w komunikacie o restrukturyzacji.

W ramach trzeciego zarzutu, dotyczącego nieproporcjonalności wymogów restrukturyzacyjnych, skarżąca twierdzi, że decyzja dotknięta jest następującymi wadami:

- a) błędem w ocenie, ponieważ Komisja błędnie obliczyła bezwzględna i względną wartość pomocy, a także naruszyła zasady proporcjonalności i dobrej administracji poprzez wymaganie nadmiernej restrukturyzacji bez starannego i bezstronnego zbadania istotnych okoliczności faktycznych, o których została powiadomiona;
- b) błędem w ocenie oraz nieadekwatnością wnioskowania poprzez odejście w toku dokonywania oceny wymaganej restrukturyzacji od komunikatu o restrukturyzacji.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 30 listopada 2009 r. w sprawie F-55/08,
De Nicola przeciwko EBI, wniesione w dniu 28 stycznia
2010 r. przez Carla De Nicolę**

(Sprawa T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg)
(przedstawiciel: adwokat L. Isola)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych przepisów;
- nakazanie zapłaty kosztów postępowania, odsetek i rewaloryzacji przyznanego kredytu

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu do Spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 30 listopada 2009 r. Wyrokiem tym oddalono skargę w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji, którą druga strona postępowania oddaliła wnioski o

ponowne rozpatrzenie, z jednej strony sprawozdania z oceny wnoszącego odwołanie za 2006 r. oraz z drugiej strony decyzji Banku dotyczącej awansów o 2006 r., w zakresie w jakim wnoszący odwołanie nie otrzymuje na ich podstawie awansu a także wniosek o stwierdzenie nieważności oceny informacyjnej za 2006 r.; stwierdzenie, że wnoszący odwołanie był ofiarą molestowania psychologicznego; nakazanie Bankowi naprawienia szkody, którą miał on ponieść w związku z tym molestowaniem i wreszcie żądanie stwierdzenia nieważności decyzji odmawiającej przejścia określonych kosztów medycznych związanych z laseroterapią.

Celem uzasadnienia swoich żądań wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- SSP niezgodnie z prawem zaniechał wypowiedzenia się i całkowicie pominął rozpatrzenie przedmiotu skargi (przykładowo, drugi i trzeci argument żądania stwierdzenia nieważności, odmowę wydania rozstrzygnięcia co do istoty przez komitet do spraw zażaleń itd.), tudzież świadomie zadcycdował o rozpatrzeniu tylko niektórych zarzutów;

- SSP nie wypowiedział się w kwestii wniosku wnoszącego odwołanie o zbadanie zachowania jego przełożonych w świetle przyjętych przez drugą stronę postępowania kryteriów oceny. Ponadto, stwierdził on w sposób błędny, że zarzucany przez wnoszącego odwołanie mobbing stanowił zachowanie pracowników, podczas gdy ten przypisał je bezpośrednio i wyłącznie EBI;

- kolejny zarzut odwołania dotyczy braku dostarczenia wyjaśnień i przesunięcia ciężaru dowodu oraz braku uzasadnienia. W tym ostatnim względzie utrzymuje się, że SSP nie przedstawił uzasadnienia w przedmiocie licznych dokumentów mających decydujące znaczenie, tudzież przedstawił wewnątrznie sprzeczne lub nielogiczne uzasadnienie, które jest zatem zasadniczo nieprawidłowe. Przywołane zostają w szczególności odmowa zastosowania art. 41 regulaminu pracowniczego oraz oddalenie wniosku o stwierdzenie nieważności sprawozdania informacyjnego za 2006 r.;

- wnoszący odwołanie utrzymuje wreszcie, iż z uwagi na to, że chodzi o prywatnoprawną umowę o pracę brak jest przesłanek zastosowania analogii i zastosowania do niniejszego przypadku przepisów i przesłanek procesowych odnoszących się do urzędników wspólnotowych zatrudnionych na podstawie publicznoprawnej umowy